

brugsministeren — imod med den Begrundelse, at det betød et Brud paa den Overenskomst, som forud for Kornordningens og Svinereguleringens Vedtagelse blev indgaaet mellem Landbrugets Organisationer.

Venstre-Mindretallet erkendte, at Lovforslaget vilde skabe øgede Muligheder for at bringe den Pris, Kornproducenterne vil kunne opnaa for Hvede og Rug, op til Kornlovens Priser, men mente dog, at den fastsatte Indmalingsprocent næppe ydede tilstrækkelig Sikkerhed i saa Henseende. Mindretallet forudsatte derfor, at Ministerens Tilsagn om at forhøje Indmalingsprocenten, hvis det skulde blive nødvendigt, vilde blive opfyldt, saaledes at Producenterne kan opnaa Kornlovens Priser.

Mindretallet var enigt med de konservative Forslagsstillere i, at de i Kornloven fastsatte Priser maatte betegnes som for lave, hvilket ogsaa havde fundet Udtryk i Udtalelser fra forskellige Landbrugsorganisationer, og Venstre sluttede sig derfor til Forslaget om Mindsteprisernes Forhøjelse.

Det konservative Folkeparti kunde i Princippet tiltræde Forslaget om Indmalingsvang, men maatte tage Afstand fra Tanken om, at Indmalingsprocenterne for dansk Brødkorn, som Mindretallet gerne havde set noget højere, blev stillet i Forhold til Prisudviklingen paa Hjemmemarkedet, »hvorved Formaalet om større Anvendelse af dansk Brødkorn er udsat for at blive tilsidesat til Fordel for Opretholdelse af Priser, som næppe dækker Produktionsomkostningerne«. Mindretallet betragtede dog Forslaget i den foreliggende Form som nyttigt, og da man lagde megen Vægt paa at faa paabegyndt en Lovgivning, der tilsigter et øget Forbrug af hjemmeavlet Brødkorn, indstilledes Lovforslaget med de af hele Udvalget anbefalede Ændringer til Vedtagelse.

Mindretallet beklagede, at Regeringspartierne ikke havde kunnet tiltræde dets Forslag om Forhøjelse af Kornpriserne, og ligeledes, at Flertallet ikke ved tilstrækkeligt effektive Foranstaltninger havde villet medvirke til at *stimulere Eksporten* fortrinsvis af Byg, men ogsaa af Havre, endskønt saadanne Foranstaltninger under tidligere Kornlove havde været praktiseret med tilfredsstillende Resultat; man henviste i saa Henseende til en som Bilag optrykt Redegørelse fra en Række Korneksportfirmaer, hvoraf fremgik, at Eksportmuligheder var til Stede, og at disses Udnyttelse vilde være af største Betydning for Bevarelsen af det indarbejdede Marked for Maltbyg. Da Mindretallet heller ikke kunde erkende, at Flertallet havde anvist Veje eller tilstrækkelige Midler, hvorved der skabtes Sandsynlighed for, at de lave Priser for Byg og Havre vilde rettes saa vidt op, at Kornlovens Priser kunde opnaas,